

## Papirsklip

Tekst og musik: Kim Larsen

Når nu min verden bliver kold  
og forladt,  
finder jeg trøst i min kæreste  
skat,  
klipper motiver med drømme og  
saks,  
papirsilhouetter af den fineste  
slags.

Her er et af min far og min mor  
De som gav mig til denne jord  
Kærlige kys og en duft af jasmin  
Altid solskin og sødeste min  
*Livet er langt, lykken er kort  
Salig er den, der tør give det  
bort  
Ah ah etc.*

Her er et af min bedste ven  
Utallige klip går igen og igen  
Et aldrig færdigt eller fuldendt  
motiv  
Sort silhouet af kvinden i mit liv  
*Livet er langt.....*

Domine et Sanctus (6x)

Når nu min verden bliver kold  
og forladt,  
finder jeg trøst i min kæreste  
skat,  
klipper motiver med drømme og  
saks,  
Papirsilhouetter af den fineste  
slags  
*Livet er langt.....*

## Åbent landskab

Musik: Ulf Lundél  
Tekst: Jan Toftlund

Jeg kan bedst med åbne vidder,  
nær ved havet vil jeg bo  
et par måneder om året,  
for at sjælen kan få ro.  
Jeg er skabt til åbent landskab,  
hvor vindene får fart.  
Hvor lærken hænger  
himmelhøjt  
og synger smukt og klart.  
Der brænder jeg min brændevin  
og sanker selv min krydderurt.  
Og drikker det med velbehag

til sild og hjemmebag.  
Jeg er skabt til åbne vidder.  
Nær ved havet vil jeg bo.

Jeg ka´ bedst med fred og  
frihed  
for både krop og sjæl  
Hvis du kommer fuld af  
stridslyst,  
så ser jeg helst din hæl.  
Jeg er skabt til skumringstimer  
og aftensbrisens sus.  
Med hanegal på afstand og  
med langt til næste hus.  
Men trods alt ikke længer'  
end,  
at det kan ske en gang, at jeg  
sidder under stjernerne  
og hører fest og sang.  
Jeg ka´ bedst med fred og  
frihed  
for både krop og sjæl.

La´ mig høre bølgen bruse  
og mågens morgenskrig.  
Og lytte til konkylier  
med havets sange i.  
Med det klare og det enkle  
er jeg på sikker grund.  
Når et ja er ja, og nej er nej  
og tvivlen holder mund.  
Så lægger jeg en krans af løv  
et sted, hvor runestene står,  
som vidner om en tanke, der  
har holdt i tusind år.  
Lad mig høre bølgen bruse  
og mågens morgenskrig.  
Jeg ka´ bedst med åbne  
vidder.  
Nær ved havet vil jeg bo.

## Præludium: Yesterday Erik Brønserud solo

*John Lennon/Paul McCartney*

## PILEKORET 1984-1994

1. Septembers himmel er så  
blå  
*Otto Mortensen/Alex Garf*
2. Efterår på Nordfyn  
*Lars Oxenvad/Eli Augustinussen*
3. Perfidia  
*Alberto Dominguez/Milton Leeds*  
*Arr.: Ejvind Dengsø*

## Du kom med alt det der var dig

Musik: Per Warming  
Tekst: Jens Rosendal

Du kom med alt det der var  
dig  
og sprængte hver en spærret  
vej,  
og hvilket forår blev det!  
Det år, da alt blev stærkt og  
klart  
og vildt og fyldt med  
tøbrudsfart  
og alting råbte: lev det!

Jeg stormed' ud og købte øl  
ja, vint'rens gamle, stive føl  
for ud på grønne enge,  
og du blev varm og lys og  
fuld,  
og håret var det pure guld  
som solen - skjult for  
længe.

Og blomster åbned' sig og  
så,  
at nu blev himlen stor og blå  
og stunden født til glæde.  
Din næve var så varm og  
god,  
og du blev smuk og fuld af  
mod,  
så smuk, jeg måtte græde.

Vorherre selv bød ind til fest  
og kyssede hver benovet  
gæst  
i kærlighedens sale.  
Med øjne, undrende og blå,  
vi bare så og så og så  
og slugte livets tale.

At livet det er livet værd  
på trods af tvivl og stort  
besvær  
på trods af det der smerter,  
og kærligheden er og blir  
og hvad end hele verden si'r,  
så har den vore hjerter.

## Den blå anemone

Musik: Egil Harder

Tekst: Kaj Munk

Hvad var det dog, der skete?  
Mit vinterfrosne hjertes kvarts  
må smelte ved at se det  
den første dag i marts.  
Hvad gennembrød den sorte  
jord  
og gav den med sit sølvblå flor  
et stænk af himlens tone?  
Den lille anemone,  
jeg planted dér i fjor.

På Lolland jeg den hentede,  
et kærtegn fra min fødeø.  
Så gik jeg her og ventede  
og tænkte: »Den må dø;  
den savner jo sit skovkvarter,  
sin lune luft, sit fede ler;  
i denne fjendske zone  
forgår min anemone;  
jeg ser den aldrig mer'

Nu står den der og nikker  
så sejersæl i Jyllands grus  
ukuelig og sikker  
trods ensomhed og gus,  
som om alverdens modgang her  
har givet den et større værd,  
en lille amazone  
og dog min anemone  
som søens bølge skær.

Hvad var det dog, der skete?  
Mit hjerte koldt og hårdt som  
kvarts  
det smelter ved at se det  
den første dag i marts.  
Jeg tænkte: »Evig t skiltes ad  
min sjæl og glæden«. da jeg sad  
i vint'rens grumme done.  
Nu gør min anemone  
mit hjerte atter glad.

For denne rene farve  
den er mig som en vårens dåb,  
den la'r mig nyfødt arve  
en evighed af håb.  
Så bøjer jeg mig da mod jord  
og stryger ømt dit silkeflor,  
en flig af nådens trone.  
Du lille anemone,  
hvor er din skaber stor!

## **PILEKORET 1994-2004**

4. De 24 røvere

*Leo Mathiesen*

*Arr.: Erling Kulberg*

5. Hilsen til forårssolen

*Poul Dissing/Benn Andersen*

*Arr.: Morten Shuldt-Jensen*

6. Atten svaner

*Andersson/Ulvæus/Vreeswijk*

*Arr.: Lars Oxenvad*

## Man bli'r så glad, når solen skinner

Musik: Kai N. Andersen 1939

Tekst: C.W. Meincke 1939

Hjertet hopper i mit bryst,  
dagen går med liv og lyst,  
der står skrevet kys på hver  
pigemund.  
Foden flytter sig adræt,  
sindet bli'r så lyst og let,  
hjernen bli'r så klar, og det har  
jo sin grund:  
Jeg bli'r så glad, når solen  
skinner,  
så glemmes sorg og suk og  
savn,  
og når den fylder mig med  
minder,  
så ta'r jeg Nordfyn i min favn.  
Forklar mig, hvad der sker?  
men jeg går rundt og ler,  
jeg bli'r så glad og fri,  
men det er nok fordi,  
jeg bli'r så glad, når solen  
skinner  
på Nordfyns marker, by'r og  
havn.

Når det første spæde blad  
grønnes, bli'r jeg kisteglad,  
og syn's Nordfyn nu er det  
bedste sted!

Når jeg mærker, det er vår,  
og den første lærke slår,  
kribler det i mig, så må jeg  
syng med  
Jeg bli'r så glad, når solen  
skinner,  
så glemmes sorg og suk og  
savn,  
og alt det bedste jeg så finder  
her i min kære fødestavn,  
ja, jeg bli'r optimist

og springer her og hist  
og bringer liv og fest  
til hver en traurig gæst!  
Jeg bli'r så glad, når solen  
skinner  
på Nordfyns marker by'r og  
havn.

## Livstræet

Musik: Hans Holm

Tekst: Erik Lineberg,

Der er så meget, der kan  
trykke  
gøre dagen trist og grå  
Se de folk der uden lykke  
bare går og går i stå  
*Lad dem lege i livstræets  
krone  
Lad dem føle, at livet er stort  
lad dem skue de blå  
horisonter  
og himmelhvælvningens port.*

Der er så meget uden varme  
uden ånd og uden liv  
folk bliver fattige or arme  
tænker kun på tidsfordriv.  
*Lad os lege...*

Der er så mange uden  
venner  
uden kærlighed og kys  
folk som ingen andre kender  
hvor mon de skal finde lys?  
*Lad os lege...*

Der er så hård en kamp om  
magten  
alle kæmper for sig selv  
Er der ingen der har sagt  
dem  
at de slår sig selv ihjel?  
*Lad os lege...*

Der er så mange, der er  
slaver  
af sit job og af sin tid.  
Hvorfor bruges vores gaver  
uden tanke, uden vid?  
*Lad os lege...*

**PAUSE**

### **Er du dus med himlens fugle**

Musik: Sven Gyldmark

Tekst: Finn Martin

Du grønne skov, du glade lærke.

Åh, gudskelov, at jeg kan mærke:

Alt dette er ven med mig.

Har du det som jeg?

*Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer?*

*Forstår du alle hjerter,*

*der banker her og der?*

*Kan du smile til en kronhjort og vinke til en stær?*

*Så har du fundet ud af noget som er meget værd.*

*En rødkælk, en guldsmed,*

*en bly forglemmigej,*

*Et grantræ, en vipstjert.*

*De elsker nemlig dig.*

*Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer?*

*Så har du fundet ind til det, som gør livet allermest værd.*

Den grønne skov,

hver spurv jeg kender, -

dem fik jeg lov at få som

venner.

Hvem har vel en bedre ven?

Jeg spørger igen:

*Er du dus.....*

### **Kære linedanser**

Musik og tekst: Per Krøis

Kjærsgaard

Kære linedanser, udspændt ligger foran dig,

selve livet

du fik givet,

gå nu kun din vej.

Du må turde træde ud,

hvor dit liv kun er dit.

Det briste eller bære må dette ene skridt.

Give fra dig hvad du magter, da ser du,

en dag du nåede ud

og danser til himmelens

stjernesked.

Kære linedanser, hop nu ud ved siden af.

Se dig danse,

bare sanse,

gøre hvad du ka'.

Være én, men én iblandt.

Og mødes så du gror.

Ja, vent dig meget fra den

kant:

Denne er din jord!

Tro mig, når jeg siger til dig

det største -

det ser man kun i det små.

Og kigger du opad er himlen blå.

Kære linedanser, ser du

livet er et net,

øjeblikke,

tro blot ikke,

dansen kun er let.

Og en dag gør livet ondt,

det ved jeg, at det vil.

For livet er et liv på trods,

smerten hører til.

Ud af sorgen vokser lykken

og livet

i påskens evige fest.

De stærkeste rødder har træ'r

i blæst.

Linedanser - vælg livet

hvilken er din vej?

Følge hjertet, uforfærdet.

Sige ja og nej.

Verden spørger tit hvordan

og alt for lidt hvorfor.

Der er så mange ting man kan

- stå for det du tror!

Gid du aldrig mister modet

og lader

det onde uimodsagt.

Når viljen befries, - da falder

magt.

Linedanser i det høje

dans vidunderligt!

For det næste

er det bedste:

Glæden ubestridt!

Tænk at få balancekunst

Så helt ufatteligt!

At modtage sin stang og snor

ganske kvit og frit.

Uanset om du nu tror det,

så ved jeg,

at lyset brænder for dig!

Og kigger du op, er der nok

en vej.

### **PILEKORET 2004-2014**

7. Forår - Glasbjergene

*John Høybye/Eva Chortsen*

8. Vår i tusind år

*John Høybye/Svend E. Nielsen*

9. Keltisk bortsendelsessalme

*Irsk/Harlin/Lissner*

*Arr.: Georg Klinting*

### **Opvåvni**

Tekst: Mads Hansen 1869

Musik: Hans Hansen 1869

Fo' ajle di små blomster da"

dov æ' te' i år,

å fovle, de' æ' ette te' å se'e,

så fin å frisk å faver

som bø'eskov' står,

dæ' te' ha' je' ajler før set le'e;

å hvo' je' ve'er ø'et hen,

je' ser så sære tej,

de løvter så fo'u'erle

her e'e i mit sej.

Je' mærker i år,

i Danmark æ' de' vår, -

de løvter så fo'u'erle

her e'e i mit sej;

naturen æ' fo'a're,

e'er je' ha' vårren blej.

Om mo'eni da flø'er

di fovle u' me' saj,

som om di fo' nattero ve'

takke;

å går je' ner ve' bækki

en avtenstun' igaj,

da æ' de', som bø'llerne ku'

snakke.

så hvisker de' så sælsom'

i ellekrattets løv,

hver lille blomst hun nikker

mildt å se'er te' mej "tøv«,

Je' mærker i år,

i Danmark æ' de' vår, -

hver lille blomst hun nikker

mildt å se'er te' mej "tøv«;

naturen æ' fo'a're, e'er je' ha'

vårren døv.

Å folkets lyv æ' heller  
knap, som de' plejer von,  
de' sky'er blomst  
i mannen simpel hytte;  
å vil I bare vente  
inå et lille ko'n,  
så bliver bo'i lå'ets bedste  
støtte.  
Di gamle folkeviser,  
dæ' ha' lydt ve' kamp å lej,  
de' æ' som fovletoner,  
je' ka' høre på mi' vej.  
Je' mærker i år,  
i Danmark æ' de' vår, -  
de' æ' som fovletoner,  
je' ka' høre på mi' vej;  
de' hele æ' fo'a're,  
e'er å a' de' æ' mej.

### Time og dag og uge

Tekst: Johannes Møllehave  
Musik: Anne Linnet

Min tro er ikke en svada,  
Indviklet, knudret og lang,  
og slet ikke nu i dag, da  
min tro er min sang.  
På denne forbløffende klode,  
der er som en prik på en node.  
Time og dag og uge,  
dem får vi lov at bruge.  
Stjerner og sol og måne,  
dem får vi lov at låne.

Min tro er min sang og min  
stemme,  
her hvor jeg har min gang,  
her har jeg endnu hjemme,  
her er min tro min sang.  
Til denne forbløffende klode,  
et umotiveret gode.  
Time og dag og uge,  
dem får vi lov at bruge.  
Stjerner og sol og måne,  
dem får vi lov at låne.

Min tro er en tillid til verden,  
et gavmildt og underfuldt sted,  
som rækker mig glæden og  
smerten.  
Det hele vil jeg ha' med.  
På denne forbløffende klode,  
mer' rig end vi drømte og  
troede.

Time og dag og uge,  
dem får vi lov at bruge.  
Stjerner og sol og måne,  
dem får vi lov at låne.

### PILEKORET 2014-2024

10. Mandalay  
*Oley Speaks/Kipling/Møller  
frit efter FOUR JACKS*
11. Avenuen  
*Kim Larsen/Lund Madsen  
Arr.: Lars Oxenvad*
12. Sang til friheden  
*Silvio Rodriguez/Afzelius  
Arr.: Bente Laursen*
13. Et hav, der vugger sig til ro  
*Matti Borg/Juliane Preisler  
Arr.: Erik Sommer*

### Go' nu nat

Musik: Povl Dissing  
Tekst: Benny Andersen

Go' nu nat  
og gå nu lige hjem  
mens du stadig er ved dine  
fulde fem.  
Jeg ved godt, at på din vej  
lurer fristelser på dig  
... (nynnes)  
go' nu nat  
og gå nu lige hjem.

Go' nu nat  
og gå nu lige hjem  
eller skævt- når bare du når  
uskadt frem.  
Kig på månen - den er hal'  
som en knækket æggeskal  
... (nynnes)  
go' nu nat  
og gå nu lige hjem.

Go' nu nat  
og gå nu lige hjem.  
Der er dem der holder dørene  
på klem.  
Jeg ta'r hele døren a'  
venter på dig nat og da'  
... (nynnes) .  
go' nu nat  
og gå nu lige hjem.

Vi har sunget  
vi har grædt, vi har grint.  
I flere timer har vi haft det  
smadderfint.  
Det gi'r no'et at tænke på  
nu da timerne bli'r små  
... (nynnes)  
go' nu nat  
og gå nu lige hjem.

Go' nu nat  
men gå nu ikke bort.  
Vi har livet for os, selvom det  
er kort.  
Vi ska' dele tykt og tyndt.  
Bare se at få begyndt  
vi'r her ikke kun til pynt!  
Go' nu nat  
og gå nu lige hjem.

### Postludium

#### Dejlig er jorden

Tekst: B. S. Ingemann,  
Melodi: Schlesisk, 18. årh.

Dejlig er jorden,  
prægtig er Guds himmel,  
skøn er sjælens  
pilgrimsgang!  
Gennem de fagre  
riger på jorden  
gå vi til paradys med sang!

Tider skal komme,  
tider skal henrulle,  
slægt skal følge slægters  
gang.  
Aldrig forstummer  
tonen fra himlen  
i sjælens glade  
pilgrimssang.

Englene sang den  
først for markens hyrder,  
skønt fra sjæl til sjæl det  
lød:  
Fred over jorden!  
Menneske, fryd dig,  
os er en evig frelser fød!